ఖామాస్ ఆది

ఇందరికి నభయంబు - లిచ్చు చేయి
కందువగు మంచి బం - గారు చేయి

వెలలేని వేదములు - వెదకి తెచ్చిన చేయి
చిలుకు గుబ్బలి క్రింద - జేర్చు చేయి
కలికియగు భూకాంత - గౌగిలించిన చేయి
వలనైన కొనగోళ్ల - వాడి చేయి

తనివోక బలిచేత - దానమడిగినచేయి
ఒనరంగ భూదాన - మొసగు చేయి
మొనసి జలనిధియమ్ము - మొనకు దెచ్చిన చేయి
యెనయ నాగేలు ధరి - యించు చేయి

పుర సతుల మానముల - పొల్లజేసిన చేయి
తురగంబు బరపెడి - దొడ్డ చేయి
తిరువేంకటాచలా - ధీశుడై మోక్షంబు
తెరువు ప్రాణులకెల్ల - దెలిపెడి చేయి

స్వామి అభయహస్త సంకీర్తనమిది. శ్రీ మహావిష్ణువు జగద్రక్షణా వర్థిష్ణువు. పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం ఎల్లరకూ అభయమిచ్చే సంకేతం స్వామి దక్షిణకరం. అభయ వరదానమిచ్చే ఆ చేయి గుఱుతైన మంచి సంపదలకు నిలయమై శరణాగతులకు అభయంతో పాటు అభీష్ట వరాలిస్తున్నది.

లోక రక్షణకై మున్నెన్నో బృహత్కార్యాలు ఒనర్చినది ఆయన చేయి. యుగాదిలో అమూల్యమైన వేదసంపద సోమకాసురునిచేతస్కరింపబడగా మీనావతారమైన విష్ణు కరము వేదాలను వెదకి తెచ్చి యిచ్చినది. దేవదానవులు సాగరమధనంలో హతాశులు కాగా కరుణించి కూర్మమై, మందరగిరి సముద్రంలో మునిగిపోనీక తేల్చిన చేయి,(లక్ష్మీ, కామధేనువూ, కల్పతరువూ, అమృతమూ ఆవిర్భవించడానికి ఆధారహేతువైనది కూర్మావతార విష్ణుకరం). అదే హిరణ్యాక్షుని వలన బాధలు భరించలేక సముద్రంలో క్రుంగనున్న భూచక్రాన్ని పైకెత్తి ఉద్ధరించిన వరాహావతార విష్ణుహస్తముప్రహ్లాద రక్షణార్థం స్తంభంలో అవతరించిన శ్రీమన్నృసింహుని పాడవైన కొనగోళ్లతో అతిశయించి, హిరణ్యకశిపుని

గుండెలు చీల్చి చెండాడిన (సుదర్శన చక్రధారను సొంతం చేసుకున్న గోళ్ళుగల) పదు నుగల చేయి అది. త్రివిక్రముడుగా బలి చక్రవర్తిని మూడడుగుల నేలను దానమడిగి (చరాచర జగమంతా ఆక్రమించి) అలరిన చేయి అది భూమినంతా బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చిన పరశురాము హస్తమిది. శరాగ్రంతో శరధిని చక్కజేసిన శ్రీరామ దివ్య హస్త మిది. హలము ధరించిన బలరాముని కేలిది. గొల్లెతల సౌందర్య తారుణ్య లక్ష్మిని కొల్లలా డినకృష్ణావతార శృంగార రసామృతాకర కరమది. పాప భీకరమై, కలికలుష విధ్వంసకర మైన కల్కిరూప విష్ణుని విజయాకర కరమది.

నేడు తిరువేంకటేశ్వరుడైన శ్రీవిష్ణుడు, ప్రాణులందరికీ మోక్షసాధనకు మార్గం ఇదే అని తెలుపుతూ తనపాదాల దిశ సూచిస్తున్న సంజ్ఞా పురస్సరమైన జగన్మంగళకరమైన తిరుకరమిది అంటూ స్వామి అభయహస్త భంగిమను దశావతార వైభవంగా, హృద యంగమంగా వర్ణించారు ఆచార్యులు.